

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Den sag kender jeg selvfølgelig udmærket godt, da jeg selv har kørt den. Men problemet for damen i Nordjylland var jo, at hun ikke kunne være med i a-kassen, fordi der var en lov, der sagde, at hun ikke kunne være med i a-kassen længere. Så det havde egentlig ikke noget med eksklusivbestemmelserne at gøre, at hun ikke kunne være med i den a-kasse, det var lovbestemt.

Er det ikke sådan at blande tingene lidt sammen?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

For mig er der sådan set ingen forskel på, om det er en a-kasse eller en fagforening eller en hvilken som helst anden forening, havde jeg nærsagt.

Det, jeg arbejder for, er at få forbudt bestemmelser, der gør, at man skal være medlem af en bestemt fagforening eller en bestemt a-kasse for at bevare sit job. Det er det, jeg forstår ved eksklusivbestemmelser. Og det rigtig krænkende består efter min mening i, at man rammer folk på deres levebrød.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til beskæftigelsesministeren. Næste ordfører – eller rettere første ordfører – bliver hr. Freddy Dam.

Freddy Dam (V):

For nøjagtig 2 år siden fremsatte regeringen forslag om afskaffelse af den fagforeningstvang, som de såkaldte eksklusivaftaler er udtryk for. Dengang kunne der ikke skaffes flertal for forslaget, bl.a. fordi Dansk Folkeparti mente, at eksklusivaftalerne er med til at beskytte det danske arbejdsmarked imod u hensigtsmæssig konkurrence fra arbejdstagere fra de nye EU-lande.

Dagens lovforslag er identisk med det regeringsforslag, som jeg kommenterede dengang, men for god ordens skyld skal jeg igen præcisere Venstres uændrede holdning til problemstillingen.

De gældende regler om foreningsfrihed beskytter lønmodtagere imod at blive afskediget, fordi de er eller ikke er medlemmer af en bestemt fagforening, medmindre de har kendt kravet om medlemskab forud for ansættelse. Arbejdsgiveren kan altså lovligt stille krav om

medlemskab af en bestemt fagforening i forbindelse med ansættelsen, og lønmodtageren kan afskediges, hvis han melder sig ud eller undlader at melde sig ind.

Sådan vil det ikke være, hvis lovforslaget vedtages, for i så fald må arbejdsgiverne ikke tage hensyn til, om en lønmodtager er eller ikke er medlem af en fagforening, hverken i forbindelse med ansættelse eller i forbindelse med afskedigelse.

Efter lovforslaget kan lønmodtagere og arbejdsgivere frit bestemme, hvilken organisation de vil være medlem af, om nogen overhovedet, og bestemmelser, der tvinger nogen til medlemskab, vil være ugyldige. Hvis en manglende ansættelse skyldes fagforeningsforhold, vil ansøgeren få krav på en godtgørelse og måske en erstatning på samme måde som ved ulovlig afskedigelse på grund af fagforeningsforhold.

Reglerne skal gælde fra den 1. juli i 2005, men i forhold til gældende overenskomster skal de først gælde fra det tidspunkt, hvor overenskomsterne kan opsiges eller genforhandles.

Det har i mange år været en af Venstres mærkesager at få afskaffet enhver form for fagforeningstvang, fordi det strider imod Venstres grundlæggende frihedsopfattelse, når det enkelte menneske ikke kan vælge frit, herunder med hensyn til fagforeningsvalg.

Udviklingen både nationalt og internationalt støtter Venstres holdning, idet der generelt kommer en øget fokusering på individets rettigheder. Retningen er den samme i mange konventioner og i Menneskerettighedsdomstolens praksis.

I den forbindelse kan man glæde sig over, at Menneskerettighedsdomstolens storkammer nu vil tage et par sager under pådømmelse, så vi måske allerede i dette efterår får en afgørelse, der endeligt gør op med problemet.

I dagens Danmark er der ikke behov for eksklusivaftaler for at sikre ordentlige løn- og arbejdsvilkår. Stærke og repræsentative fagforeninger formår at tilvejebringe tilfredsstillende overenskomster, uden at den enkelte rammes på sit levebrød, hvis han vælger at stå uden for.

Venstre sætter et velfungerende arbejdsmarked højt og anerkender, at der selvfølgelig skal være overenskomster, der sikrer medarbejderens løn- og arbejdsvilkår. Det er ikke overenskomsterne, Venstre er ude efter, men de regler, der usagligt tvinger personer ind i organisationer, hvis holdninger de ikke deler.